

De Geschillencommissie Advocatuur is, na een experimentele fase van drie jaar, op maandag 3 november voor onbepaalde tijd ingesteld. Ter ondertekening van de samenwerkingsovereenkomst kwamen bij elkaar: mevrouw M.G.H.C. Oomen-Ruijten (links, voorzitter Stichting Geschillencommissies voor Consumentenzaken en die voor Beroep en Bedrijf), Jeroen Brouwer, deken, en mevrouw drs. K. de Jonge (rechts, directeur Consumentenbond). De Orde verwacht dat de permanente geschillencommissie een belangrijke bijdrage zal leveren aan een laagdrempelige en efficiënte geschillenbeslechting tussen cliënt en advocaat. Foto: Gerhard van Roon.

Afscheid prof. Bert Quant in teken van onafhankelijkheid

Micha Kat

‘Ook veel dank ben ik verschuldigd aan de Nederlandse Orde van Advocaten die via een onafhankelijke stichting mijn leerstoel financierde en nooit ook maar enige druk op mij heeft uitgeoefend om een bepaald standpunt te verkondigen of terug te nemen; integendeel, mij in alle vrijheid deze bijzondere leerstoel heeft laten bezeten.’

Opvallend, deze laatste woorden uit het afscheidscollege van Bert Quant, de eerste professor (Universiteit van Amsterdam) in de advocatuur. Op 24 oktober jl. nam hij afscheid van de Universiteit van Amsterdam. Spreekt het niet voor zich dat wetenschap geen partijdigheid of vooringenomenheid toelaat? Een aardige test was wat Quant zei over *no cure no pay*: hij noemde de discussie hierover ‘gênant’ en pleitte voor ‘een verbeterd systeem van voorwaardelijke toevoegingen’. *NRC Handelsblad* verbaasde zich over deze stellingname, die de volgende dag zelfs de voorpagina haalde.

Nu de Orde na een rigoureuze beleidswijziging de deur naar *no cure no pay* op een kier heeft gezet, lijkt Quant zich met zijn oordeel te distantiëren van de Orde. Maar de talrijke aanwezigen zagen de opmerking toch minder als proeve van onafhankelijkheid, dan als vertolking van de *contre coeur*-houding waarmee de Orde tot de *pilot* besloot. Quant: ‘De invoering van het systeem zoals dat de komende tijd

geleidelijk is te verwachten, is niets anders dan de voortzetting van een bepaalde trend naar flexibiliteit van declaratieafspraken’. Dat klinkt toch anders als de principiële argumenten (als ‘een advocaat mag nimmer een eigen belang hebben bij een zaak’ en ‘de cliënt is uiteindelijk de dupe’) waarmee de Orde voorheen het systeem afwees.

Quant merkte zoals gezegd weliswaar op dat de Orde geen enkele druk uitoefent op haar hoogleraar – dergelijke druk is ook onwaarschijnlijk –, maar hoe zit het met de selectie van de kandidaten? Een actuele kwestie, want de naam van Quants opvolger is nog altijd niet bekendgemaakt. Volgens een insider zou er nog onduidelijkheid bestaan over diens ‘wetenschappelijk profiel’.

En als dan toch de wetenschappelijke onafhankelijkheid hoog wordt gehouden, waarom speelde het kantoor van Quant, CMS Derks Star Busmann, dan zo’n prominente rol in het officiële gedeelte van het afscheid? Nog voordat

landelijk deken Jeroen Brouwer het spreekgestoelte kon betreden, vertelde Derks-voorzitter Marek Guensberg van Quants eminente betekenis voor zijn kantoor. Ongetwijfeld waar allemaal, maar zijn deze opmerkingen op hun plaats in een collegezaal?

Op een andere manier was ‘onafhankelijkheid’ ook het onderwerp van Quant zelf. Hij sprak over dé aardappel van de tegenwoordige advocatuur: *conflict of interest*. ‘Kantoren zijn in omvang gegroeid, advocaten zijn zich gaan specialiseren, kantoren zijn zich gaan associëren met notarissen en fiscalisten; al deze ontwikkelingen droegen ertoe bij dat zich steeds meer conflicten voordeden waarin tegenstrijdige belangen een rol zouden kunnen spelen. Ik ga u vanmiddag echter niet lastigvallen met alle nuances rond tegenstrijdige belangen en de oplossingen, en vooral de schijnoplossingen, die kantoren daartegen hebben bedacht.’

Jaap Zwemmer, decaan van de rechtenfaculteit, zei over Quants werk tijdens de bijeenkomst dat hij ‘excelleerde’ als docent, dat zijn keuzevakken tien jaar lang populair waren bij de studenten en dat de universiteit dankzij zijn prestatie heeft besloten de leerstoel te continueren. Bij navraag: ‘Hij was een prettige collega, die nog wel eens langskwam om op de hoogte te blijven van wat er speelde. Dat hij veel studenten trok zal een combinatie zijn van de mond-tot-mond-reclame over hoe hij het deed en de populariteit van het vak advocatuur.’

Arthur Salomons, hoogleraar privaatrecht, denkt dat Quant door zijn goede presentatie populair was als docent. ‘En hij begeleidde heel veel scripties.’ Hij noemt nog Quants werk voor de archivering en openlegging van de advocatentuchtrechtspraak. ‘Zijn kamer hier was ook opmerkelijk. Want terwijl je het andersom zou verwachten stond hier de *NJ*, en op zijn kantoor in Utrecht had hij de *Digesten*.’ (red.)